

Pecivál domácí je hrdinou léta

Dagmar Medzvecová

bambóok

bambôok®

Pecivál domácí je hrdinou léta

Dagmar Medzvecová

bambóok

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude **trestně stíháno**.

Dagmar Medzvecová

Pecivál domácí je hrdinou léta

Vydala Grada Publishing, a.s., pod značkou **bambóok**

U Průhonu 22, 170 00 Praha 7

tel.: +420 234 264 401

www.grada.cz

jako svou 7959. publikaci

Ilustrace Dagmar Medzvecová

Odpovědná redaktorka Lucie Švecová

Sazba a zlom Antonín Plicka

Zpracování obálky Antonín Plicka

Počet stran 80

Vydání 1., 2021

Vytisklo TISK CENTRUM, s.r.o., Moravany

© Grada Publishing, a.s., 2021

Cover Illustration © Dagmar Medzvecová, 2021

ISBN 978-80-271-4129-6 (pdf)

ISBN 978-80-271-1730-7 (print)

Obsah

Pecivál lenochem	7
Pecivál a jeho první odvážný krok	25
Pecivál na své záchranné misi	43
Pecivál hrdinou léta	61

An illustration of a man sitting on the floor. He is wearing bright red pants and blue boots. He is leaning back on his hands, and his legs are spread out. On the floor around him are several green peas, some in their pods and some shelled. Above him is a window with a black frame, showing a blue sky and green grass. Sunlight rays stream through the window, illuminating the scene. The background wall is light gray with some diagonal hatching lines.

Pecivál lenochem

Pecivál se Štouralem bydleli
společně ve staré zrezivělé konvi,
kterou kdysi dávno v jabloňovém
sadu zapomněl jeden starý pán.

Jednou za čas k nim
přijdou na návštěvu čmelák
Kvítko a rejsek Lupík.

„Jééé, to jsem si parádně schrupnul!“ protahoval se Pecivál domácí po celodenním vydatném spánku.

„Teď by to chtělo nějakou
sladkou dobrotu,“ olizoval
se od ucha k uchu a přitom
si nazouval potřhané boty.

„Štourale, dej mi trochu svých sušených
drobků. Máš chlebové nebo rohlíkové?“
spustil Pecivál na svého kamaráda, který
se zrovna prohraboval harampádím
v krabici od sušenek.

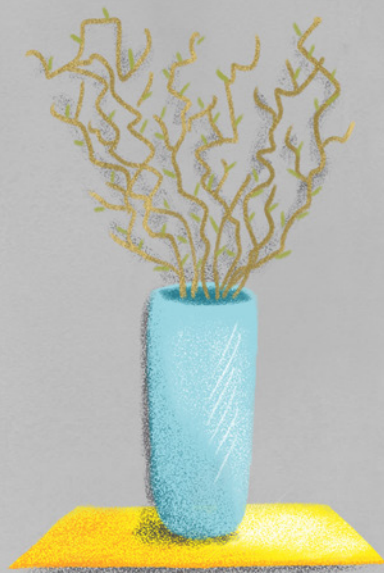

„Přestaň být líný a najdi si
drobky sám! Stačí, abys
občas vystrčil nos z kutlochu.
Venku jich je habaděj,“
zlobil se Štoural.

„No jóó, no jóó, snad se tak
moc nestalo. Ven se mi dnes
nechce. Třeba ještě najdu
nějaké zbytky ve spíži. Jdu to
prozkoumat,“ řekl Pecivál.

„Vždyť se ti nechce nikdy. Zítra nepůjdeš a pozítří jakbysmet. A zas mi budeš ujídat mé poctivě nasbírané zásoby,“ hudroval Štoural a začal si zašívát pruhované tričko.

An illustration of a blue vase containing four red flowers with long green stems. The vase sits on a light brown wooden table. A brown wooden chair with a leaf pattern is partially visible behind the table. A large white thought bubble is positioned above the vase, containing the text 'ACH JO, MĚL JSEM JÍT TAKY...'. The background is a grey sky with white clouds and a dark grey vertical element on the right side.

ACH JO, MĚL
JSEM JÍT
TAKY...

A měl pravdu. Pecivál ven nikdy nevycházel.
Prostě se mu nechtělo. Vždy si našel
nějakou výmluvu, aby mohl zůstat zalezlý
ve svém pelechu.

Pak však celý den smutně koukal
z okna na Štourala, který s Lupíkem
a Kvítkem dováděli venku. A litoval,
že se nedonutil vylézt z konve.

CO JÁ JEN
UDĚLAJÍM
S TOUTO LENOSTÍ?

V noci Pecivál dumal. V hlavě se mu honily všemožné myšlenky, jak tu svoji lenost porazit. „Vždyť já ji ani porazit nechci,“ ušklíbl se nakonec a usnul jako špalek.

Jeho vydatný spánek
občas přerušilo jen
Štouralovo hlasité
chrápání.

Ráno se Štoural, Kvítko a Lupík chystali
na výlet. Chtěli prozkoumat opuštěné stavení,
které stálo nedaleko jabloňového sadu.

